Napsal uživatel Michal Jupp Konečný
Sobota, 26 Květen 2018 23:31

Při čtení nejrůznějších medií a webů mě napadá otázka, jak je možné, že už nejsme všichni dávno mrtví.
Nemám na mysli žádnou nukleární katastrofu, i když i tou jsme občas strašeni, ale protože jde o vážnou věc, tak s tím novináři zase tak moc neprudí. Ale věcí, které údajně ohrožují náš život, mají obrovské koše. Internet nabízí pestrou škálu toho, co nám škodí. Ať už je to fakt, nebo se někdo potřebuje zviditelnit, někdo vydělat, či na to ohrožení upozorňuje konkurence. Nebo nějaký psychopat. Nemáme šanci v té záplavě varování zjistit, co je opravdu nebezpečí, co blábol a co výmysl, hoaxů. Můžete si vlastně vymyslet cokoliv, zavěsit, a už to jede. Ženy jsou na tyhle informace citlivější, zvláště když jsou čerstvými maminami. A v řadě případů se tou houštinou vražedných upozornění začnou řídit.

Nejezte cukr. Zdravým lidem škodí i malé dávky.
Nejezte sůl. Škodí ještě menší dávky.
Nepoužívejte mobily. A když už, tak je nedržte u ucha.
Nekoukejte na monitory počítačů a televizorů.
Jestli vám naměří radon, okamžitě se odstěhujte.
Zřejmě umřete, protože polystyren je životu nebezpečný a vám zateplili panelák.

Nekonzumujte živočišné tuky.
Nekonzumujte rostlinné tuky.
Důrazně omezte vejce.
Vyhněte se saponátům.
Ať vás ani nenapadne vařit v hliníkovém nádobí.
Kafe si dát můžete, ale nikdy ho nepijte s mlékem!
Nejezte ovoce, které bylo chemicky ošetřeno.
Vodu z vodovodu jen převařenou.
Nechoďte do lesa. Jsou tam klíšťata.
Nesbírejte houby, jsou od Černobylu stále radioaktivní.
Nekupujte miminům kousací hračky. Jsou v nich ftaláty.
Vyhýbejte se slunečnímu záření. Způsobuje rakovinu. A takhle můžete pokračovat do nekonečna. Každý den najdete na internetu nějakou novou hrozbu. Za nějaký čas rezignujete, protože si uvědomíte, že celý život je nesmírně nebezpečný, a pokud ho žijete, hrozí vám smrt. A to byste přece nechtěli. Ale ovšem – zhruba tak za půl roku – najdete přesně opačné instrukce. Dopřejte si vejce. Balená voda může být ta nejhorší. Kousací hračky rozvíjejí dětský chrup. Prožil jsem už velkou část života, z toho značný díl v časech kdy v severočeských řekách tekla spíš nafta než voda, vzduch se nedal dýchat a vitamíny byly jen o Vánocích. Poslední čtvrtstoletí jsme na tom mnohem líp. Záleží na tom, jak si život uspořádáme, jak ho budeme žít a taky čemu budeme a

nebudeme věřit. A zdaleka to neplatí jen o zdraví a životním stylu, ale i o společnosti, politice nebo úrovni života.